ΒΑΖΕΙ Ο ΝΤΟΥΤΣΕ ΤΗ ΣΤΟΛΗ ΤΟΥ - ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ

Στίχοι: Γιώργος Θίσβιος
Μουσική: Θεόφραστος Σακελλαρίδης
Ερμηνεία: Σοφία Βέμπο

Βάζει ο Ντούτσε τη στολή του
και τη σκούφια την ψηλή του,
μ' όλα τα φτερά,
και μια νύχτα με φεγγάρι
την Ελλάδα πάει να πάρει,
βρε, το φουκαρά!
Ωωωωωωωωωωωωχ.

Τον τσολιά μας τον λεβέντη
βρίσκει στα βουνά
και ταράζει τον αφέντη
τον μακαρονά.

Αχ, Τσιάνο, θα τρελαθώ Τσιάνο,
με τους τσολιάδες ποιος μου είπε να τα βάνω.

Αααααααααααααχ.

Ξεκινάει την άλλη μέρα,
μα και πάλι ακούει "Αέρα"
από τον τσολιά,
δρόμο παίρνει και δρομάκι
και πηδάει το ποταμάκι,
ξέρει τη δουλειά.

Ωωωωωωωωωωωωχ.

Τρώει τις σφαίρες σαν χαλάζι από τον τσολιά,
κι όλο στρατηγούς αλλάζει για να βρει δουλειά.

Αχ, Τσιάνο, θα τρελαθώ Τσιάνο,
και στείλε γρήγορα τα μαύρα μου να βάνω.

Αααααααααααααχ.

Στέλνει ο νέος Ναπολέων
μεραρχίες πειναλέων
στο βουνό ψηλά,
για να βρουν τον διάβολό τους
κι ο στρατός μας αιχμαλώτους
τσούρμο κουβαλά.

Ωωωωωωωωωωωωχ.

Και οι Κένταυροι οι καημένοι,
βρε τι τρομερό,
νηστικοί, ξελιγωμένοι
πέφτουν στο νερό.

Αχ! Γκράτσι, να μη σε δω Γκράτσι,
γιατί σε κάρβουνα αναμμένα έχω κάτσει.

Αααααααααααααχ.

Τρέχουν σαν τρελοί στους βράχους
κι από μας και τους συμμάχους
τρώνε τη κλωτσιά,
και χωρίς πολλές κουβέντες
μπήκαν Έλληνες λεβέντες
μεσ' τη Κορυτσά.

Ωωωωωωωωωωωωωχ.

Μέσα στ' Αργυρόκαστρο εμπήκε το χακί
και σημαία κυματίζει τώρα Ελληνική,
Αχ! Τσιάνο, θα σκοτωθώ Τσιάνο,
γιατί σε λίγο και τα Τίρανα τα χάνω.

Και `πάθαν οι καημένοι
μεγάλη συμφορά,
κι η Ρώμη περιμένει
κι εκείνη τη σειρά.

Αααααααααααααχ.

Ο συνθέτης του τόσο γνωστού τραγουδιου, Θεόφραστος Σακελλαρίδης, γεννήθηκε στην Αθήνα στις 7 Σεπτεμβρίου του 1883 (ορισμένες πηγές αναφέρουν το 1882). Τα πρώτα μαθήματα μουσικής πήρε από τον Λιτοχωρινό πατέρα του Ιωάννη Σακελλαρίδη (1853-1938), διαπρεπή μουσικοδιδάσκαλο, μεταρρυθμιστή της βυζαντινής μουσικής, ιεροψάλτη, φιλόλογο και μελουργό. Η μητέρα του καταγόταν από την Ύδρα.

Ο Σακελλαρίδης ήταν ταλαντούχος μουσικός, παραγωγικότατος, άρτια καταρτισμένος, ενώ παράλληλα διέθετε και καλή σκηνική πείρα. Η μουσική του, μελωδικότατη, ζωηρή, είναι άλλοτε επηρεασμένη από την αυστριακή, ή τη γαλλική οπερέτα και άλλοτε καθαρά ελληνική, στολισμένη με κάποια ανατολίτικα μοτίβα. Θα λέγαμε ότι διαπνέεται από έναν μουσικό εκλεκτισμό, αφού κατορθώνει να συνδυάσει επιτυχώς τις ετερόκλιτες μουσικές επιρροές που έχει δεχθεί. Αφομοιώνει, επίσης, στοιχεία του δημοτικού τραγουδιού, της καντάδας, της ιταλικής όπερας, του ναπολιτάνικου τραγουδιού, της τσιγγάνικης μουσικής, λαϊκότερων ειδών και ενίοτε της τζαζ (ιδίως σε οψιμότερα έργα) και καταφέρνει να δημιουργήσει ένα ιδιαίτερο προσωπικό ύφος.

Υποστηρίζεται μάλιστα από μουσικολόγους πως, αν ήταν Βιεννέζος Θα είχε φθάσει τη δόξα, αν όχι του Στράους, οπωσδήποτε όμως του Λέχαρ ή του Κάλμαν. Ωστόσο δεν έλειψαν και οι επικρίσεις, σχετικά με τα ξενόφερτα στοιχεία του έργου του και τις διασκευές ή αντιγραφές ξένων τραγουδιών που έκανε στην επιθεώρηση (Παναθήναια). Τέτοιου είδους κριτικές σήμερα μοιάζουν κάπως ανεδαφικές ή ξεπερασμένες. Συνολικά συνέθεσε γύρω στα 103 έργα, συμπεριλαμβανομένων και των 80 περίπου οπερετών.

Αν και επί 50 περίπου χρόνια διασκέδασε ολόκληρες γενιές με τη δροσερότητα, το γέλιο, την αισιοδοξία και την ηρεμία που χάριζε η τέχνη του, εντούτοις έφυγε από τη ζωή πικραμένος και πάμπτωχος στις 2 Ιανουαρίου 1950 από καρκίνο του ήπατος, κηδεύτηκε δημοσία δαπάνη και ετάφη στο Α' Κοιμητήριο Αθηνών. Στα τέλη της ζωής του υποχρεωνόταν να παίζει πιάνο σε λαϊκά θέατρα και στα αναψυκτήρια της εποχής για να εξασφαλίζει τον επιούσιο.

Το συγκεκριμένο τραγούδι στηρίζεται στον σκοπό του "Πλέκει η Βάσω το προικιό της" ένα

βουκολικό τραγούδι του 1940 σε μουσική και στίχους Θεόφραστου Σακελλαρίδη, από τη μουσική κωμωδία του Θ. Συναδινού "Κομμωτής Κυριών".

Quell-URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/1410#comment-0